

[Sigsgaard.]

være for højt, og det er sikkert i dag for højt. Der skal jo også være tid til elevernes selvstændige arbejde.

De nye arbejdsmetoder i HF betyder, at en HF-klasse er dyrere i drift end en gymnasieklasse, og det er blevet kritiseret i tinget, dog vist ikke i dag. Jeg tror, man skal gøre sig klart, at vil man have fornyelsen, så må man betale prisen. Heller ikke pædagogiske fremskridt er gratis.

Det er vanskeligt at finde nogen som helst grund til — og nu bevæger jeg mig ind på HF's kompetence — at HF ikke skulle være adgangsgivende til universiteterne og de andre højere læreanstalter. Dels er det efterhånden ret vanskeligt at få klart defineret, hvori begrebet højere læreanstalt består. Seminarierne synes ikke at skulle blive højere læreanstalter til trods for, at adgangskravene til seminarier efter den nye lov kommer til at svare til adgangskravene ved en række højere læreanstalter. Dels har man jo i og med, at man gør enten studentereksamen eller HF-eksamen adgangsgivende til et seminarium, ligestillet de to uddannelser principielt. Og for det tredje hedder det jo i betænkningen, at HF ikke må blive en uddannelsesmæssig blindgyde, men skal give mulighed for et virkeligt valg. Ved principielt ikke at gøre HF-eksamen adgangsberettigende til universiteterne har man principielt og reelt afskåret folk med HF-eksamen fra et felt af videregående uddannelser, og det er jo netop det, man fraråder i den betænkning, der dannede grundlaget for lovforslaget.

Man kan så spørge: hvorved vil en HFER egentlig adskille sig fra en student? Han har som studenten vist lyst til og evner for videregående boglig uddannelse, han er blevet undervist af lærere med samme faglige kompetence som studenten, det undervisningsstof, han har været igennem, dækker stort set det undervisningsstof, som studenten har været igennem. Og når ministeren i sin redegørelse nævner, at HF standser på et lavere fagligt niveau end gymnasiet, så ved han sikkert, at det for det første vil være meget vanskeligt at anskueliggøre i tal, hvor mange procent lavere niveauet er, for det andet er det en ren gennemsnitsvurdering, sådan forstået, at medens nogle elever på gymnasiet næppe

når det krævede niveau, så er der nogle elever på HF-kurserne, der når højt op over det krævede faglige niveau. Eller sagt på en anden måde: der vil gøre sig individuelle forskelle gældende, sådan at dygtige elever med HF vil være fagligt og studiemæssigt bedre kvalificeret for en videre uddannelse end visse elever med studentereksamen. Det har i øvrigt vist sig, at studentereksamen ikke er garanti for studieegnethed. Det viser frafaldsprocenterne på læreanstalterne.

Det hedder i betænkningen om højere forberedelseseksamen side 8:

„HF-eksamen skal i særlig grad sigte på at godtgøre studieegnethed, altså ikke blot et kundskabsgrundlag, men også modenhed og hensigtsmæssige studiemetoder.“

Da det netop er dette, der har betydning for en videre uddannelse på højere læreanstalter i højere grad end det specifikt faglige, som man kan tilegne sig ved tillægsprøve, kan man lige så godt sige, at HF-eksamen i allerhøjeste grad kvalificerer til videregående studier.

Af en statistik i beretning nr. 1 1965 fra planlægningsrådet fremgår det — statistiken står på side 66-67 — at der ikke altid er nøje sammenhæng mellem den gymnasie-linje, som man har fået studentereksamen fra, og det studium, man vælger. I 1964 havde således 25 pct. af teologerne og 22 pct. af stud.mag.erne under det filosofiske fakultet matematisk studentereksamen som forudgående eksamen. Det afgørende for en vurdering af HF's kompetence må derfor ikke være, om HF-eksamen tilgodeser specifikke faglige krav inden for de enkelte uddannelser, men om den er en bred og almindelig uddannelse, der giver et solidt fundament for en videre uddannelse. Alt tyder på, at HF vil kunne blive en sådan uddannelse. Det afgørende er ikke, om HF skal være adgangsberettigende, men om den alene, uden tillægsprøver, skal være det til de specifikke videreuddannelser. Nøjagtig det samme kan siges om studentereksamen. Heller ikke studentereksamen er længere et tilstrækkeligt adgangskriterium. Det kan meget vel tænkes, at hverken studentereksamen eller HF i sig selv skal give adgang til de højere læreanstalter, men at læreanstalterne alle skal foranstalte de